FİYATI:
(15Turgut=150TL.)
KDV dahil
3 OCAK 1988 PAZAR
SAYI: 800

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

GIRGIR

● 5 milyarlık piyango rüyamız bittiiii!

● Özal işadamlarını uyardı: "Vergilerinizi ödeyin, yoksa çok kötü olur..."

Bizim de bir çift sözümüz var

İstenen gençlik..

Ben Zonguldak Caycuma'lı gençlerden biriyim. Kahve köşelerinde vakit öldürmek yerine birlikte tiyatro ve folklor çalışmayı seçtik. Çaycuma Tiyatro, Folklor ve Kültür Derneği'ni (ÇAYTİFOD) kurduk. Kısacası değirmeni kurup buğdayı getirdik. Ama ırmağın suyu engellendi. Kısacası derneğimiz kapatıldı. Gerekçeler malum "Eskiye dönmek" Bütün çabalarımız boşa gitti. Ama bir gerçeği anladık: 2000'li yıllara, çağ atlayan bir Türkiye'ye yoz bir gençlik isteniyor. Kültürsüz ve köksüz...

2000'li yılların orta yaşlısı

Mektup...

Biz otuz iki arkadaş, duvarların ardında hep bir ağızdan aynı türküyü söylediğimiz için 14 Temmuz 1987'de durdurulan tahliyemiz 14 Ocak 1988'de gerçekleşecektir. Yolumuzu gözleyenlere duyurulur.

Nuri Doğan
E.tipi Özel Cezaevi

Yanıtsız soru...

Merhaba Gırgırcılar

Merhaba Türkiye'deki zor yaşam koşullarında yaşayabilmek için emek verip uğraşanlar... Sizleri sadece Gırgır'dan tanıyor ve saygı duyuyorum. Bilmenizi istediğim tek şey bizim yani Almanya'daki öğrencilerin de sıkıntılarla yetiştiği. Maddi sıkıntılar bir yana çoğumuzu ruhsal bunaltılara sürükleyen yabancı düşmanlığı yaşıyoruz. Aramızda "hangi ülkeden geldiniz?" sorusuna kocaman gözlerle şaşkın şaşkın bakıp ne cevap vereceğini bilemeyen Türkiye'yi yalnızca video kasetlerinden tanıyan binlerce genç var... Bunlar yetmiyormuş gibi günden güne haklarımız kısıtlanıyor. Benim bir türlü yanıt bulamadığım soru şu "Acaba biz Türkler, kendi ülkemiz dahil, neden her yerde böyle horlanıyoruz."

Zeynep Yıldız-Landstuh

Milli Piyango...

Hayal kurardık ikimiz
Yepyeni bir evimiz olacaktı
Odalarda çocuklarımız koşacaktı
Bahçesinde güzel bir havuz
Yüzecektik geceleri mayosuz
...
Hayal kurmak ne kadar hoştu..
Yazık ki cüzdanlarımız boştu...

Aylin Aytaç-Ankara

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

●**Sayıları durmadan artan "Magandalar" aman vermiyor.. Herkes, her an magandaların hışmına uğrayabilir.**

●**Bütün yalanlamalara rağmen, işkence devlet politikası haline geldi. Yeni meclisteki milletvekillerinden onaltısına da değişik zamanlarda işkence yapılmış...**

Dergiyi elinize aldınız kaybettiniz

Size söölüyorum Cezmi Bey... Yılbaşı gecesi sizinle hindinin çatal kemiğini kullanmak suretiyle lades tutuşmuştuk.. Ben de kalkıp dergiye ilan verdim... Şiz de benim ilan verdiğim dergiyi "Aklımda" demeden aldınız... Lades oldu. Bir kilo bülbül yuvasını kaybettiniz Cezmi Bey.

SABRİ SAFİZEKÂ

Yeni Öykümüz

Aslanım Uygarlık

Yazıp çizen İlban Ertem

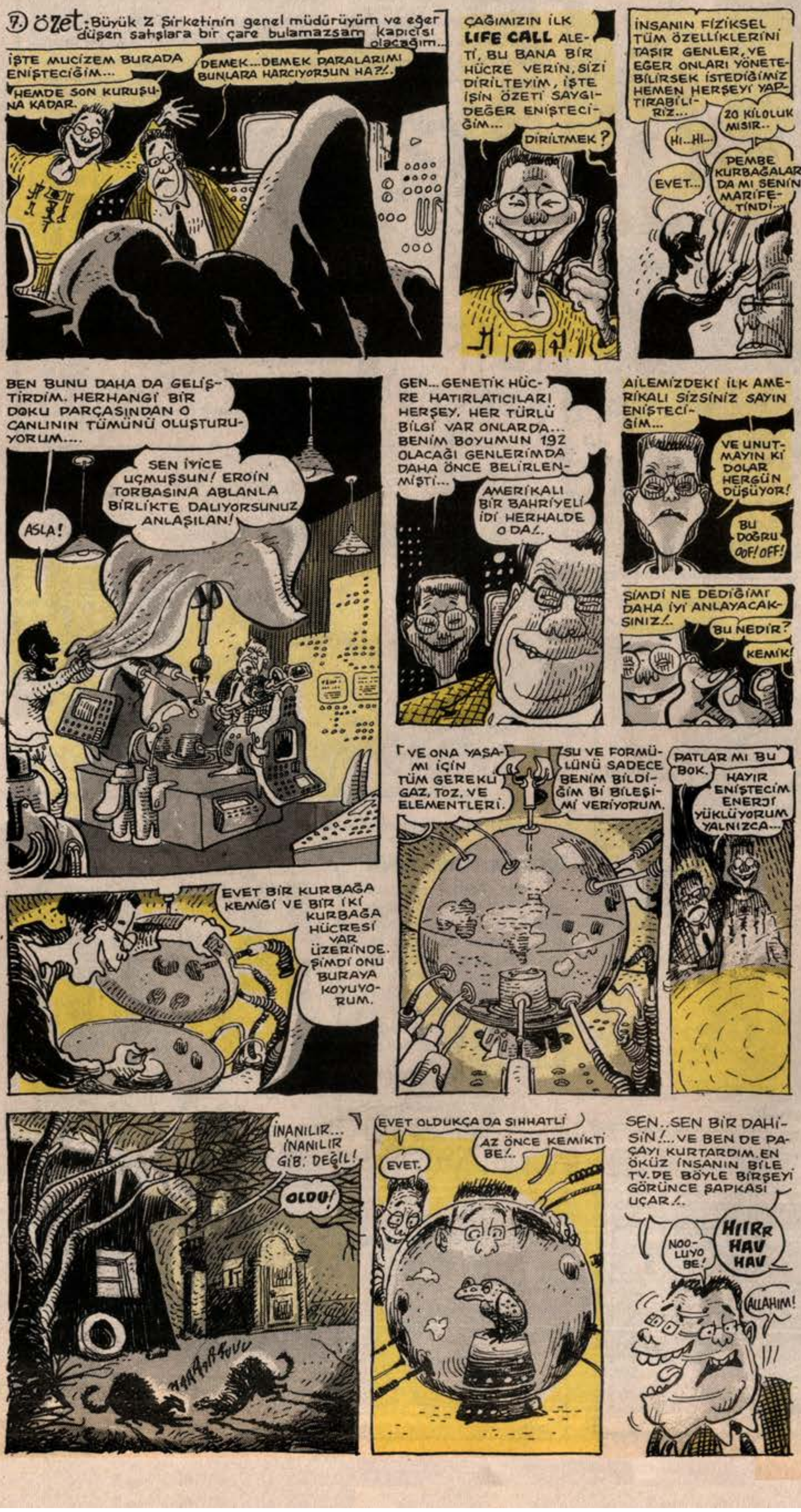

HASAN KARAÇOBAN (Isparta)

Fikrinizi kağıt üzerinde düzenleme, yani kompozisyon anlayışınız kötü.. Aslında kötü de değil hiç yok... Yani "Ben bu karikatürü çiziyorum ama, adamı nereye, baltayı nereye yerleştireyim... ki, görünsün de espri anlaşılsın... Adamı öyle kocaman çizdim ki, espriyi vurgulayan baltaya kağıtta hiç yer kalmadı... Şimdi tüm bu kurşunkalemleri silip, baltayı ve adamın tepesini rahatça gösterebilecek şekilde herşeyi yeniden düzenleyip çizmeliyim" gibisinden kendi kendinize homurdanmalısınız.. kii...Kompozisyon duygusu başlayabilsin... Çizdiğiniz her karikatürün hesabını kendinizden sorun...

Ayrıca daha küçük çizip, daha ustaca çinilemeye de çalışın.

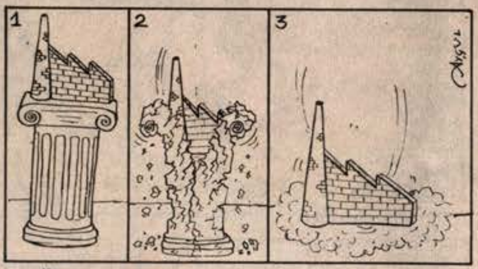

AYGÜL DURAK (Muğla)

Çarpık sanayileşmenin tarihi eserleri yok etmesini eleştirme fikriniz güzel... Ama bu fikrin çizgisini yeterince aramamışsınız... Çok daha anlatıcı ve çarpıcı kompozisyonlar hayal edebilirdiniz... En azından fabrikayı siyah yapıp sütunla olan zıtlığını gösterebilirdiniz...

METİN ÇAĞLAYAN (Adapazarı)

Buranın bir sokak olduğunu,adamın abdesti kaçmasın diye ya da günaha girmemek için sokaktan geçemediği anlaşılamıyor. Kısaca kişileri tek tek düşünüp çiziyorsunuz. Oysa çevreleriyle birlikte çizmelisiniz.

TÜRKMEN EREN (İskenderun)

Sözcük oyunlarından espri bulmayı bırakın... Çünkü sözcüklerle oynamayı çok seven bir ülke olduğumuz için yapılmamış espri bulmak çok zordur. Biraz daha kalınca ve ustaca çinileyin.

Duyuru...

• İrfan Ertel'in Resim Sergisi Taksim Sanat Galerisi'nde

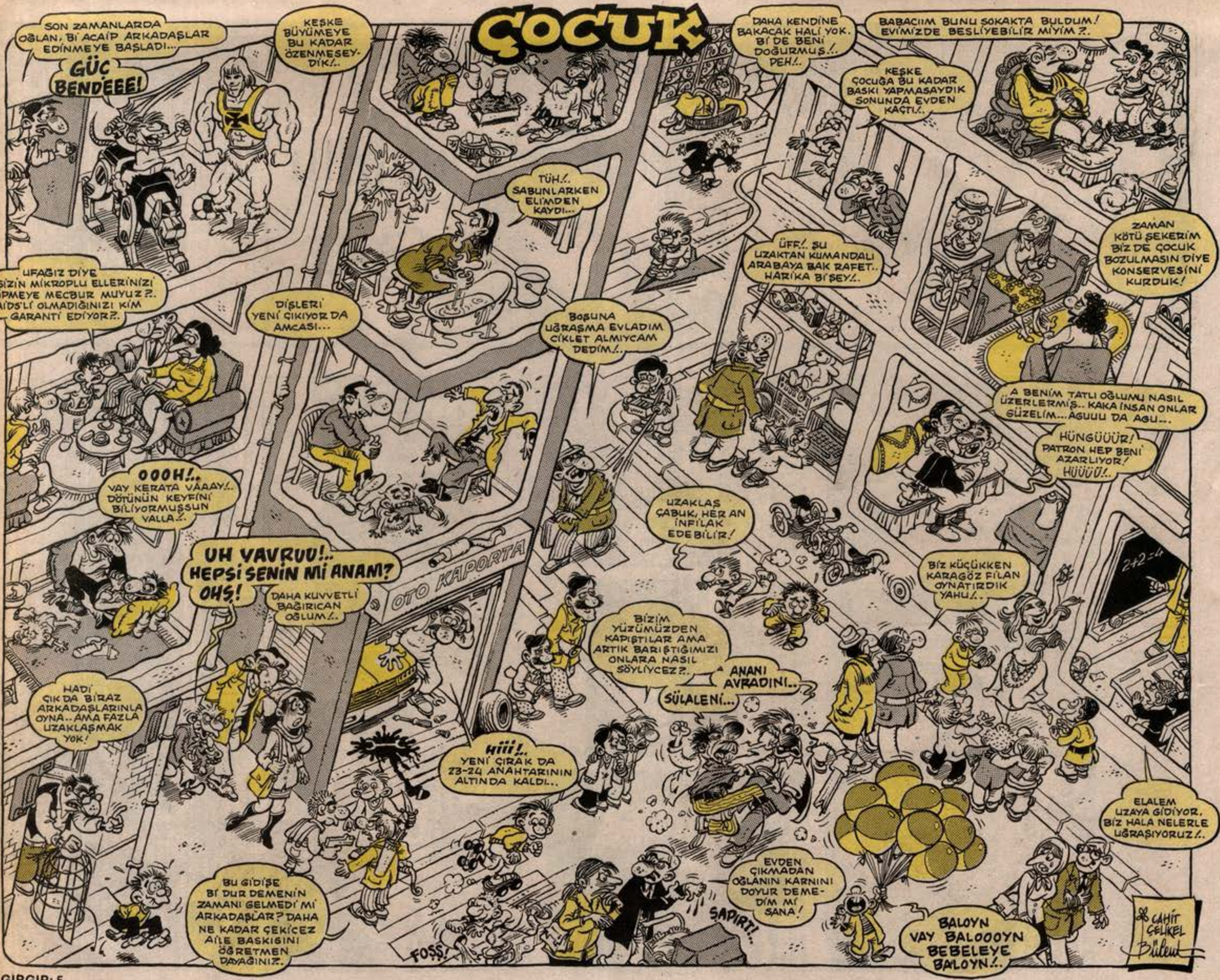
ÇOCUK
SON ZAMANLARDA OĞLAN, Bİ ACAİP ARKADAŞLAR EDİNMEYE BAŞLADI...
GÜÇ BENDEEE!
KEŞKE BÜYÜMEYE BU KADAR ÖZENMESEYDİK!..
DAHA KENDİNE BAKACAK HALİ YOK. Bİ DE BENİ DOĞURMUŞ!.. PEH!..
BABACIIM BUNU SOKAKTA BULDUM! EVİMİZDE BESLİYEBİLİR MİYİM ?.
KEŞKE ÇOCUĞA BU KADAR BASKI YAPMASAYDIK SONUNDA EVDEN KAÇTI!..
TÜH!.. SABUNLARKEN ELİMDEN KAYDI...
ZAMAN KÖTÜ ŞEKERİM BİZ DE ÇOCUK BOZULMASIN DİYE KONSERVESİNİ KURDUK!
ÜFF!.. ŞU UZAKTAN KUMANDALI ARABAYA BAK RAFET.. HARİKA Bİ'ŞEY!..
UFAĞIZ DİYE ŞİZİN MİKROPLU ELLERİNİZİ ÖPMEYE MECBUR MUYUZ?.. AİDS'Lİ OLMADIĞINIZI KİM GARANTİ EDİYOR?.
DİŞLERİ YENİ ÇIKIYOR DA AMCASI...
BOŞUNA UĞRAŞMA EVLADIM CİKLET ALMIYCAM DEDİM!..
A BENİM TATLI OĞLUMU NASIL ÜZERLERMİŞ.. KAKA İNSAN ONLAR GÜZELİM... AGUUU DA AGU...
HÜNGÜÜÜR! PATRON HEP BENİ AZARLIYOR! HÜÜÜÜ!..
OOOH!.. VAY KERATA VAAAY!.. DÖTÜNÜN KEYFİNİ BİLİYORMUŞSUN VALLA!.
UZAKLAŞ ÇABUK, HER AN İNFİLAK EDEBİLİR!
UH YAVRUU!.. HEPSİ SENİN Mİ ANAM? OHŞ!
DAHA KUVVETLİ BAĞIRICAN OĞLUM!..
OTO KAPORTA
2+2=4
BİZ KÜÇÜKKEN KARAGÖZ FİLAN OYNATIRDIK YAHU!..
BİZİM YÜZÜMÜZDEN KAPIŞTILAR AMA ARTIK BARIŞTIĞIMIZI ONLARA NASIL SÖYLİYCEZ?.
ANANI AVRADINI..
SÜLALENİ...
HADİ ÇIK DA BİRAZ ARKADAŞLARINLA OYNA.. AMA FAZLA UZAKLAŞMAK YOK!
HIII!.. YENİ ÇIRAK DA 23-24 ANAHTARININ ALTINDA KALDI..
ELALEM UZAYA GİDİYOR, BİZ HALA NELERLE UĞRAŞIYORUZ!..
BU GİDİŞE Bİ DUR DEMENİN ZAMANI GELMEDİ Mİ ARKADAŞLAR? DAHA NE KADAR ÇEKİCEZ AİLE BASKISINI ÖĞRETMEN DAYAĞINI?.
EVDEN ÇIKMADAN OĞLANIN KARNINI DOYUR DEMEDİM Mİ SANA!
ŞAPIRT!..
FOŞŞ!
BALOYN VAY BALOOOYN BEBELEYE BALOYN!..
CAHİT ÇELİKEL
Bülent

Yeni Öykümüz **ASLANIM UYGARLIK** YAZIP-ÇİZEN İLBAN ERTEM

Biraz da savaşalım...

Yazan: HASAN KAÇAN - Çizen: ERGÜN GÜNDÜZ

● Nükleer denemeler, filtresiz fabrika bacaları, sanayii artıkları doğayı duman etti.

HAFTANIN Lakırdılukurdusu

Artık Bakamadıklarımız.

Atilla Atalay

—Açık konuş Zehra... Benden gizli oğlumuzu okula yolluyorsun. Bugün sokakta dilenirken dinledim, adamın birine Malazgirt Meydan Savaşı'nı anlatarak para istiyordu. Sonra tertiksel hayvanları anlattı. Adam da bana bi bok para vermedi tabi.. Nerden öğreniyorsun bunları lan... (şaak)

—Ay vurma Osman el kadar çocuk... Okula gittiği filan yok... Radyodan madyodan biyerlerden duyuyodur. Yavrum, dengesiz beslenme yüzünden bi acayip büyüdü zaten.. Kulağı kafasından büyük. İster istemez herşeyi duyuyo, aklına geliyo...

—Öyle mi dilenilir lan... Adam sana Malazgirt Savaşı'nı anlattın diye para verir mi? Madem savaş anlatıyorsun, arkasından: "Babam o savaşta öldü, yetimim amca, annem kötü yola düştü" filan de.. Sana, "Bu çocuğa bakamayız, git karakolun önüne bırak" demiştim Zehra...

—Sen de biliyosun ki bıraktım Osman.. Sonra izimizi bulup geri döndü.

—Bulur tabii... Karakolun önüne bıraktıktan sonra, salya sümük ağlayarak döndün.. Sümüklü böcek gibi arkanda parlak izler bıraktın.. Çocukta izlere baka baka peşinden geldi. Yaşı daha küçükken bırakmalıydık...

—Yeni doğduğunda da bırakıp kaçmayı denemiştik unuttun mu? Kundağının içine taş koyup bebeği iyice sarıp sarmaladıktan sonra İçişleri Bakanı'nın camından içeri attık, yine bizi buldular.

—Kundak bezine gönderenin adresini yazarsan öyle olur tabii.. Sadece "Bir dost" yazıcaktın. Ayrıca kundağın içine koyduğun taş çok ağırdı.. Bebek bir kat alttaki camı kırıp, çay ocağına düştü.. Çaycı kaç kuruş kazanıyor, bebek baksın... Sonra çocuk büyüyüp başımıza iş açtı.İşin yoksa besle. Bi de bu köpek var tabi. Uyuz şey... Pire torbası... Hiç yemese kırıntı yiyiyo.. Bak bak.. Şimdi de yoğurt yediriyo köpeğe.. Napıyosun be?...

—E... Naapıyim Osman.. Köpek yarı ölü halde.. Belediye köpeğin yarısını zehirlemiş.. Yoğurt yediriyim belki kurtulur dedim.

—Manyaklaşma Zehra... Bırak o köpeği kendi haline.. Belediye yarın öbür yarısını da zehirler.

—Peki sen bilirsin Osman... Ama söylemedi deme hayvanın havlayan tarafı sağlam kalmış.. Sabaha kadar acısından havlayıp durucak, bizi de uyutmıycak...

—Uzatma Zehra... Ayrıca artık bu devetabanını da istemiyorum. İri yarı bir çiçek... Suyu, gübresi nasıl başedicez...

—Ekmek çarpsın bir yudum su vermiyorum... O kendi kendini besliyor.. Yapraklarıyla böcek filan yakalıyor...

—Sırf yufka yürekliliğin yüzünden acayip yalanlar söylüyorsun.. Birazcık mantıklı ol.. Biz bu çiçeğe bakamayız.. Ölür gider.. Bari başkasına verelim o baksın.. İnan ben de o çiçeği senin kadar seviyorum. Birkaç yaprağını koparıp dilendirebiliriz ama kimse sakat bir çiçeğe sadaka vermez.. Kulağı büyük oğlumuza bile vermiyorlar.

—Ayol yalan söylüyosam çarpılayım.. Hiç böcekyiyen bitki duymadın mı? Bu çiçeğin de açlıktan huyu bozuldu, böcek fare filan yakalayıp yiyiyor. Hem zavallı bize yük olmamak için bu sabah meyva da verdi. Bak... Bu onun meyvası...

—Lan Zehra devetabanı meyva verir mi?

—Ekmek çarpsın verdi. Bak, acayip bir meyva. Dışı portakala benziyor içinde sarımsak var. Naapsın çiçekcaaz ancak bu kadarını yapabiliyo. Al istersen ye.

—Aman istemez. Belki zehirli filandır. Sen en iyisi o meyvayı köpeğe ver. Ya da köpeği çiçeğe ver çiçek onu da yesin. Madem fare filan yiyiyo köpekte yer. Tö belet töbesi... Evde, yarısı zehirlenmiş bir köpek, ruhsal dengesi bozuk bir çiçek, dilenmeyi bilmeyen bir çocuk ve üşütmüş bir kadın var... Nasıl doyucaz. Oğlun da dilenemiyo...

—Ühüüü hüüü... Ayol naapıyım sabahtan beri yeminler edip, acayip yalanlar söylüyorum ki... Çarpılıyım da yassamuk kancalara dönüyüm diye. Çiçek meyva filan vermiyo tabi.. Bilerek söyledim.. Çarpılırsam dilenirim bari... Ühü hü hü.. Yamulsaydım bari.. Hüüü... Gözün doyar bari...

—Aman bırak Zehra... Salya sümük zırlama tamam.. Çiçek, köpek, çocuk filan hepsine bakarız.. Naapalım?..

caları, sanayii artıkları

z. **Atilla Atalay**

apiyim Osman.. Köpek yarı Belediye köpeğin yarısını ze-oğurt yediriyim belki kurtulur

yaklaşma Zehra... Bırak o kö-haline.. Belediye yarın öbür zehirler,

sen bilirsin Osman... Ama leme hayvanın havlayan tarafı nış:. Sabaha kadar acısından ırucak, bizi de uyutmıycak...

ma Zehra... Ayrıca artık bu de-da istemiyorum. İri yarı bir çi-, gübresi nasıl başedicez...

ek çarpsın bir yudum su ver- O kendi kendini besliyor.. la böcek filan yakalıyor...

yufka yürekliliğin yüzünden anlar söylüyorsun.. Birazcık .. Biz bu çiçeğe bakamayız.. Bari başkasına verelim o bak-en de o çiçeği senin kadar se-rkaç yaprağını koparıp dilen-na kimse sakat bir çiçeğe sa-z.. Kulağı büyük oğlumuza bi-lar.

yalan söölüyosam çarpıla-cekyiyen bitki duymadın mı? de açlıktan huyu bozuldu, bö-n yakalayıp yiyiyor. Hem za-ük olmamak için bu sabah erdi. Bak... Bu onun meyvası...

Zehra devetabanı meyva ve-

ek çarpsın verdi. Bak, acayip Dışı portakala benziyor için-k var. Naapsın çiçekcaaz an-ını yapabiliyo. Al istersen ye.

n İstemez. Belki zehirli filan-yisi o meyvayı köpeğe ver. Ya içeğe ver çiçek onu da yesin. filan yiyiyo köpekte yer. Tö-... Evde, yarısı zehirlenmiş bir al dengesi bozuk bir çiçek, di-meyen bir çocuk ve üşütmüş ar... Nasıl doyucaz. Oğlun da ...

üü hüüü... Ayol naapıyım sa-yeminler edip, acayip yalan-rum ki.. Çarpılıyım da yasya-ara döniyim diye. Çiçek mey-miyo tabi.. Bilerek söyledim.. dilenirim bari... Ühü hü hü.. m bari.. Hüüü... Gözün doyar

n bırak Zehra... Salya sümük am.. Çiçek, köpek, çocuk fi-bakarız.. Naapalım?..

MİZAH ÖYKÜSÜ

ÜÇ... BEŞ... YEDİ...

A.Latif Keten (Osmancık)

Aklıma çok güzel bir öykü geldi. Hemen yazmalıyım. Kalem, kağıt hepsi var. Ama ama, nerde olduklarını bir türlü anımsayamıyorum. Unutkanlık işte... Nasıl unuturum çantam seni. Tabii ya. Hepsi bu çantanın içinde. Bu, dayımın Almanya, son adıyla Veremamya'dan bana gönderdiği son model şifreli çanta. Kasa gibi.

Dün boş bulduğum, bütün kağıtları, renk renk kalemleri, silgileri içine doldurdum. Çantayı kapatıp, şifresini de bir köşeye yazdım. Nereye yazdım acaba? Yoksa o kağıdı da çantayı mı attım? Neydi bu mereti açan şifre? Kim ne demiş kime? Okul, matematik, sayılar. Tamam. Ben sayı arıyorum.

Bir, iki, üç. Hayır. Bir, dokuz, sekiz. O da değil. Yazılı rakam yok. Aklımda da sayılar yok. İşin de yoksa sıfırdan başla, bütün sayıları dene. Var mı başka yolu?

Sıfır, sıfır, sıfır. Bu hoşuma gitti. İki kişilik tuvalet yaptırırsam kapısına böyle yazacağım. Sıfır, sıfır, bir. O da değil.

Sahi, siz niye başıma toplandınız öyle? İnsan mı oynatıyoruz burda kardeşim? Şiştiniz değil mi? Ayı oynatmak kolay. Erkekseniz, bu pahalılıkta insan oynatın. Oynatmayı bırakın, güldürün yeter. Sıfır, beş, altı. Sıfır, beş, yedi. Güldüremezsiniz. Ağlatmayı deneyin. Bu çok daha kolay. Ücretli misiniz? Ömür boyu sülaleniz ağlar.

Ağlamak istemiyorsunuz. Çok iyimsersiniz. Yok canım. Bugün ayın ikisi. Paranız bitti. Ev sahibi zam istiyor. İşten atılmaktan korkuyorsunuz.

Peki.. Sizi bunlarla ağlatamadım. Çünkü ücretli değilsiniz. Paranız da çok. Kendi eviniz var. İşte size acı haber. Yağmur yağıyor... Yağmur yağınca telefonlar çalışmaz. Elektrikler kesilir. Sular zaten akmıyordu. Eğlence yerleri de kapalı. Bu çamurda arabanız gidemez. Şoförünüz zaten çoktan bir köşeye sığınıp, yağmurun tutsağı oldu. Sıfır, dokuz, dokuz. Bir, sıfır, sıfır. Fırınlarda ekmek bile bulamazsınız. Sevgilileriniz sizi terkeder. Karınızın nerde olduğu belli değil. Canınız çok sıkılıyor. Geceleri uyuyamıyorsunuz. Peki, peki. Ne istiyorsunuz yani? İyi ki bir öykü anlatacağım dedim. Çantamı açamıyorum. Sıkıştırmayın beni. Rahat bırakın.

Fıkra bilmiyorum. Şarkı derseniz, gösterilecek bacağım yok. Karikatür çizemem. İmzamı atarken bile cetvel kullanırım. Dağılın ulan...

Şimdi oldu işte. Herkes kendi kendine ağlasın. Üstümü ıslatmayın. Giysilerimi ödünç aldım. Burun çekmek de yasak. Üstümü ıslatmayın. Bir, üç, dört. Bir, üç, beş. Mendil alacak paran yoksa, burnunu içine akıt. Zaten yıllardır, bütün dertlerimizi içimize atmıyor muyuz? Bir, yedi sekiz. Bir, yedi, dokuz. Bu kadar dırıltı yeter. Okuldan, işten, evden atılanlar. Hayata atılamayanlar, meteliğe kurşun atanlar. Dur hemşerim. Atmak dedikse kaldır kendini at demedik. Hem Boğaz Köprüsü'nden atlamak yasaktır. Boğazımızdan yiyecek atmak da yasak ya. İsim benzerliği işte. Sen en iyisi önce organlarını bağışla. Hastaneye haber ver. Şu siste beş dakika yürü. İşte sana en temiz intihar yolu. Para istemez. Cüzdanını ver yeter.

Buraya kadar ağladık. Şimdi de biraz gülelim. Hayır, hayır. Bu çanta açılmadan öykü anlatamam. İki, sıfır, sıfır. İki, sıfır, bir. Gülmek o kadar kolaydır ki. Sizi lafla kandırmayacağım. Gülmenin kural ve yollarını öğreteceğim. Öyle sırıtmak, gülmek sayılmaz.

Gülmek için görmek yeter. Neyi görmek mi? Ebeni görmek. Sabret işte anlatıyorum. Patladın mı? Yıllardır hiç gülmedin. Beş dakka daha bekle. Neyi görmek gerekmiş? Bir, bir, bir. Bir, bir, iki. Hepimizin bakacak bir penceresi bulunur herhalde. Olmayanlar dışardan içeri bakabilirler. Ne görüyoruz? İnsanlar, evler, yollar, köprüler, dereler, dağlar, bulutlar, güneşler, denizler. Çüşş. Öküz. Picasso'nun tablosu mu bu? "Fıstıklar" diyen de kendine gelsin. Kuru yemişçinin vitrininden başka yer bulamadın mı?

Önce sokağı ve taşıtları görelim. İnsanları görmeyin. Onlar yok. Bir, iki, üç. Bir, iki, dört. Olmuyor işte. Açılmıyor bu çanta. Size demedim. Siz yola bakın. İnsanlar olmayınca neler oluyor seyredin. Bakın bir tavşan var şurda. Sallana sallana yürüyor. İstekli olduğu her halinden belli. Peşinde de bir zürafa. Tavşan hızlanıyor. Zürafa da hızlanıyor. Tavşan koşmaya başlıyor. Zürafa da koşarak onu izliyor. Zürafa tavşana yetişirse ne olur dersiniz? Hangi terbiyesiz "orospu çocuğu" olur dedi? Bir kere tavşanın, bir değil, birçok çocuğu olur. Bir, dokuz, dokuz. İki sıfır, sıfır. Hem doğru yanıt zürafa tavşanı geçer gider olacaktı. Böylesi daha terbiyeli. Koca zürafa tavşana mı kaldı?

İşte size bir öküz. Buyrun bakalım. Arabasına kurulmuş. Bir eli direksiyonda, bir eli sağındaki sarı inekte, bir eli solundaki esmer inekte, bir eli arkasındaki pala dişli filin hortumunda. Dört el üstüne düşmek böyle olur. İki, üç, dört. İki, üç, beş.

İşler gittikçe kötüleşiyor. Bu çanta açılmıyor. Açılana kadar da başıma binlerce kişi toplanacak. Gidin kardeşim. Beni bırakın. Saçmaladığımı anlarlarsa, beni ya parçalar, ya da Bakan yaparlar. Neyse. Şimdilik kuzu kuzu dinliyorlar. İki, dokuz, dokuz. Üç sıfır, sıfır. Biraz daha oyalanalım bakalım. Sonunda nasıl kurtulacağım?

Arkadaşlar. Burada sizlere, çok önemli, değerli ve de gizli bilgiler aktarıyorum. Gözlüklerimizi değiştirme zamanı geldi. Şimdi insanların geçmişlerini okuyun. Yavaş yavaş kahkahalar yükseliyor. Geç de olsa havaya girdiler ve ilk kez gülüyorlar. Siz de öyle yapın.

Görüş açımızı genişletiyoruz. Sokağı değil, şehrin tümünü görüyoruz artık. İnsansız, gerçekçi, geçmiş okuyan gözlüklerimizi, teker teker deneyelim. Evet, evet, görüyorsunuz.

Merak etmeye başladım. Acaba ne görüyorlar? Çünkü ben birşey göremiyorum. Onları oyalayıp, kaçmayı planlıyorum. Nerden çıktı, ağzımdan, ilk başta size öykü anlatacağım sözü. İki fıkrayla paçayı kurtarabilirdim. Bu kalabalıksa, benden öykü bekli;or. Üç, bir, iki. Üç, bir üç.

Artık benim anlatmama gerek yok. Kendiniz görebiliyorsunuz. Hızla akan zamanı, uzaktan tiyatro izler gibi görüyorsunuz. Yükselin. Yükselin. Ülkeyi bütünüyle görüyorsunuz artık.

Gülüşmelerden, halkın artık gerçekten gülecek birşeyler gördüklerini anlıyorum. Benim için büyük mutluluk. Bana gülmesinler de. Binlerce kişiyi etkileyip, istediğim şekle sokabiliyorum artık. Yükselin arkadaşlar. Dünyayı görün. Barışları, savaşları, denizleri, karaları, insanları, hayvanları görün. Gözlüklerinizi değiştirin.

Artık konuşmama gerek kalmadı. Ne yapacağınızı biliyorsunuz. Beni dinlemiyorsunuz bile. Artık öykü okumuyor, karşınızdaki yüzlerce değişik, öyküyü seyrediyorsunuz. İşin sırrını öğrendiniz. Üç, beş, altı. Üç, beş, yedi. Açıldı. Çantam açıldı. Herkes beni dinlesin. Çantamı açtım. Size o güzel öykümü anlatacağım artık.

Kimse beni dinlemiyor. Yoksa söylediklerime inandınız mı? Artık dünyayı başka bir gözle mi görüyorsunuz? Kahkahalara, gülmekten yerlerde tepinenlere bakılırsa, gülmeyi öğrendiniz diyebilirim. Ama ben bunu istemiyorum ki. Çantamı açana kadar sizi oyalamak istiyordum. Beni dinleyen olmadıktan sonra, öykü anlatmamın ne yararı olur?

Bitti.

Sarkis Paçacı

HASBİ TEMBELLER

© 1987 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved

Biz bıyıksızlar

Şiyir!.. Bıktım şu bulaşıklardan!.. Evde bir yığın bulaşık, sokakta, otobüste sinemada...

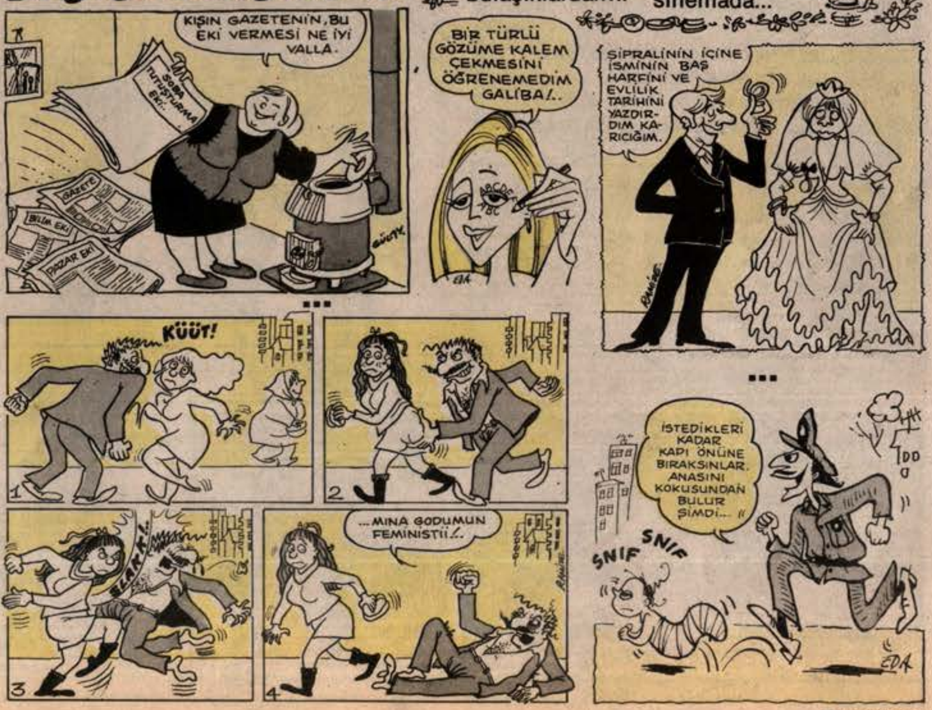

Muhlis Bey ve Yavlum Mithat

BEHİÇ PEK ve ATIF DEMİRCİ

Beyninizin zekanızı ölçünün

Biliyolsunuz çeşitni ülkelerde uygulanan birç çok çeşitli test sistemlerisi val... (Neyton-name, stolon, oycak-Leroy vs. kibi.) Ben dedim neden dedim olmasın Türküyeye has bir Muhlis bey testisi?..

1-Elma mı kabuğu kırmızıdır muz mu kabuğu?
a) Sarı **b)** mağvi **c)** portokal

2-Bir ikizkenal üçkenin hankı kenalı ikizdir?
a) siyamlı kenarı **b)** köşelemesine **c)** dörtgen

3-Siyamlı ikizler kaç kişidirler?
a) üç **b)** yapışık **c)** topluca (ol tugedir)

4-Aşağıdaki amorf şeklinden hangısısı birbirinin aynısısıdır?

a) b) c)

5-Bir sepette altı yumulta val. Sepetin altı çıkalsa, yere düşen yumultalar kaç yumulta kalır?
a) 25 kuruş **b)** omlet **c)** koç yumurtası

6-İyi niyetli bir inek yılda 400 külo su pardom süt verilse, yavru bir kedl süt mü içel, yoksa civciv yumurta sarısı mı yer?
a) süt mü içel? **c)** civciv mi? **c)** süt annesi

7-Şu şarkıların eşanlamlılarını bulunus.
a) Ho iz görül (madona)
b) Sevdim yağhu diyiceğin mi val (Metin genç milli)
c) potboru

8-Şu kimselerin mesleklerini yanına yazabiril misiniz?..
a) Cavit Tepeoğlu **b)** İsmail Şimal **c)** Sıtkı Acunali

9-Bu pazaltesi bir gener seçimleri yapılsa kime verilsiniz yine oyunuzu?
a) (Ben ANAPA'a verilim doğrususu)
b) Siz de ona veriniz
c) Çağ atlıyoluz.
d) Brağvo şu Dalan'a, Yuh olsun SHPaya

10-İngilisçe "Bem sinamaya gidiyolum." nasıl denir?
a) Vharay oniki onbeşonilga birde matina
b) Ghotim sina emek plara beyolu.
c) Bensi sine ma toga go to love diyolum.

BİR KADIN... BİR ERKEK...

Konu: Zafer Temoçin
Çizgi: Gürcan Gürsel

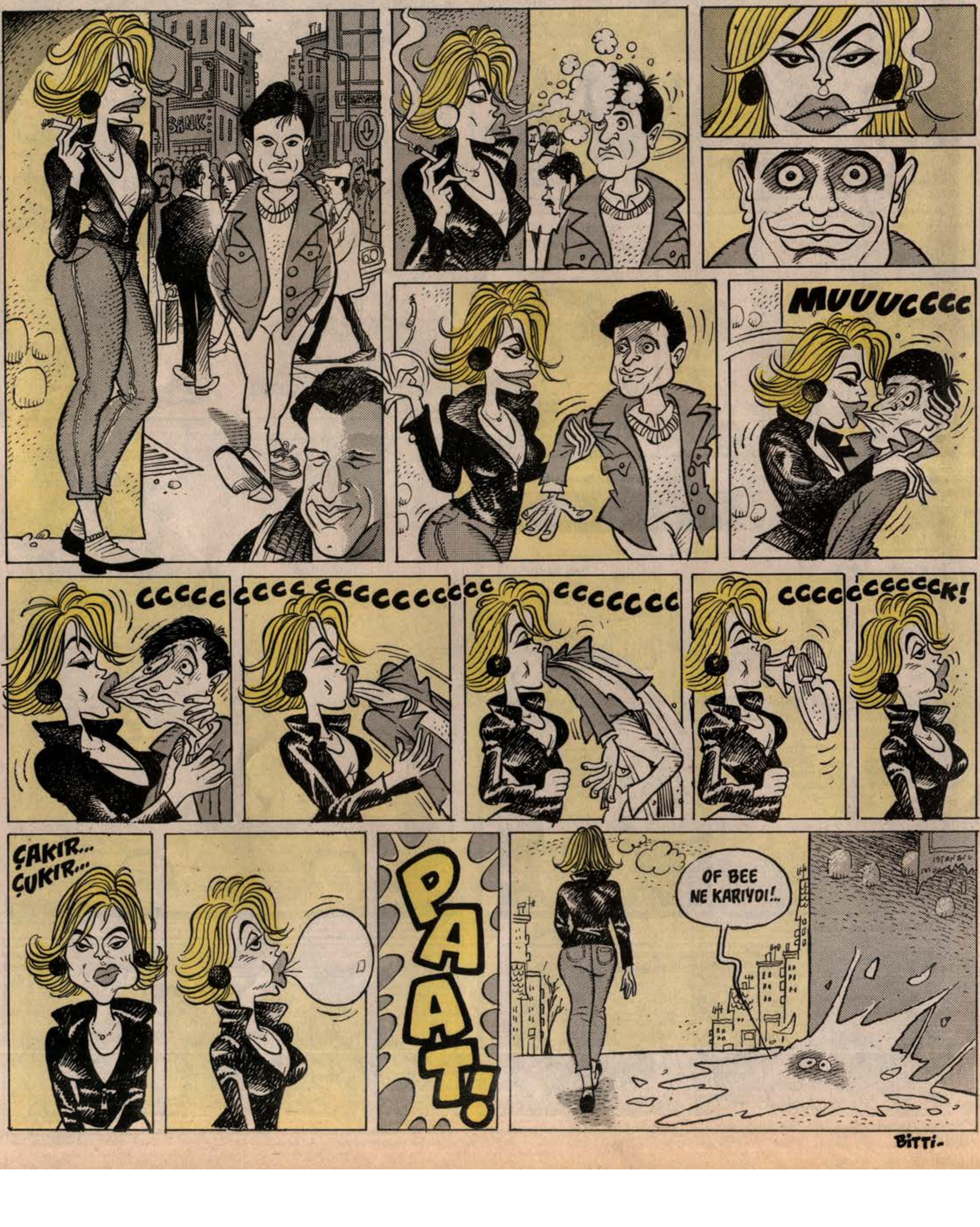

LAN İNEKLER!.. HALÂ KAPATMIYACAK MISINIZ ŞU ÇUKURLARI? AŞAĞIDA MIÇIMIZ DONDU BE!..
İSKİ

FIS FIS
EVEET İLAÇ SAATİ...

1
2
3
4
ŞEFİİİK!.. GEÇ OLDU, HADİ EVE ÇOCUĞUM!..

KIZ, KOLTUĞUN TOZUNU ALMADAN NİYE ÇIKARDIN?.. BÜTÜN MAHALLE EŞYALARI SEYREDİYOR...

CORK
Heten Keten
Tülek elkesi...
Külevim evrilöy döptöv.
elkenisi dömüm...
Betelim.
Emenn.. öşel çilkti. külevinisin elketini titiyölmüüç...
Lüçtevitçilel...
İtte teyin lüyelev.. töperetiv levlerivisin temelini ettik...
Villeti livi kemdildik Fehtin Fehinkeye.. hedi çık peleli kilİçelim...
Lemigölelin tevdesi...
Liiple dimböv lölemettin tempivön...
Beçiçtece hel demen Köveliis!
Titi help tittik... ölöppü dimböövv...
löbötleek betiçteeç... liipleleeer...
Gıgıvıbıııı...
Hım... tıbıışş

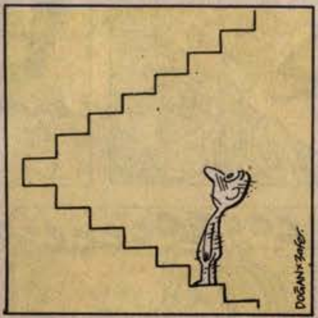

O. NE HAPŞIRMAYDI ÖYLE BE!..

HAYATTA HEP KAPTAN OLMAK İSTEMİŞİMDİR...

1
2
BİN LİRA MI TUTTU? AL BAKALIM...

Serhat Gürpınar

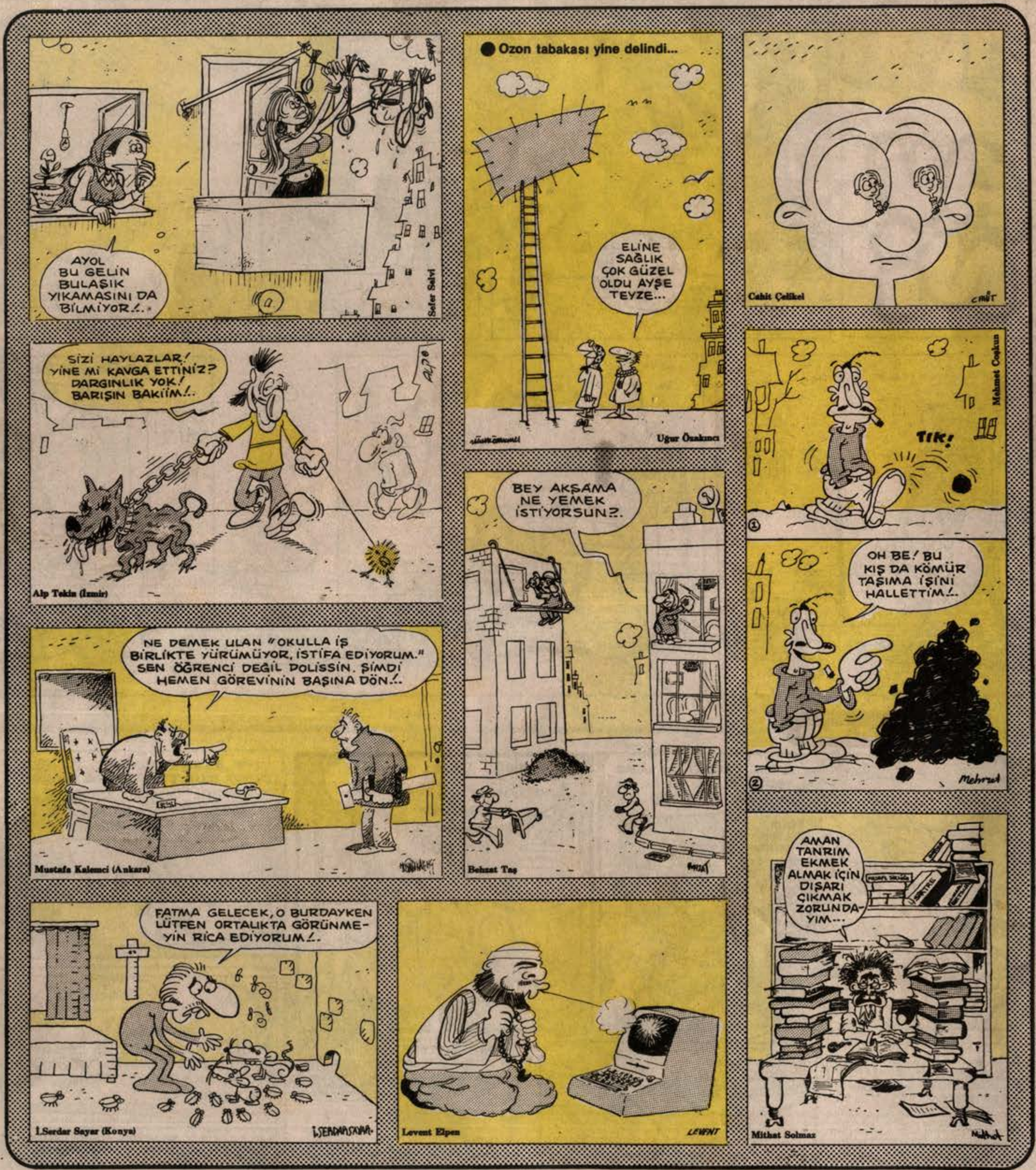

GIRGIR
YIL:16
SAYI:800
3 OCAK 1988 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ
Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL
Genel Müdür: KEMAL KINACI
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU
Müessese Müdürü: BERKAN KILIÇ

Basıldığı yer: İlyay A.Ş. Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 512 00 50
POSTA KOD NO: 34410

KIBRIS:200 TL. İNGİLTERE:50 p. AMERİKA:1$ HOLLANDA:2 F. FRANSA:7FF. İSVEÇ:6.25 KRON